

[Rahbæk Møller]

Endelig vil jeg godt spørge i forbindelse med salget til kunderne, om man agter at gå med til at lade salget tilrettelægges således, at det sker via et investeringsselskab, således at kunderne har mulighed for at optræde som en enhed og ikke bare skal optræde som individualister.

Til slut vil jeg godt sige til hr. Kofod-Svendensen, som jeg tror har svært ved at forstå kundernes argumenter, at det ikke er så svært, for det i er realiteten blot det 7. bud, dog med en lidt utraditional tilføjelse. Det, kunderne siger, er nemlig: Du må ikke stjæle, men hvis du ikke helt kan holde nallerne væk, så lad i hvert fald være med at tage for meget, og sæt kunderne til at passe på resten.

Skrumsager Skau (V):

Der er jo mange forskellige påstande i betænkningens bidraget fra Socialdemokratiet og fra SF.

Jeg vil gerne slå fast, at der i denne forbindelse ikke tages noget fra nogen, som det påstås. Den påstand har ingen bund i virkeligheden. Der røres efter vores mening ikke ved regeringens ønsker. Venstre ønsker at fremme opsparringen i f.eks. individuelle lån og pensionsforsikringer. Den påstand, som kommer fra SF og Socialdemokratiet, vil vi afvise.

Det er ikke et særindgreb over for private pensionister, som man påstår. Statsanstalten er statens ejendom. Den kan omdannes til et aktieselskab, hvilket jo også erkendes. Aktierne kan give udbytte eller ikke. Det afhænger af virksomhedens effektivitet og af dens produktivitet. Aktierne kan ejes af staten eller kan ejes af andre. Det erkendes også, at forsikringstagerne kan eje aktierne.

Selskabet kan ikke tømmes for de penge, der rettelig tilhører forsikringstagerne. Det står ganske klart i svaret på spørgsmål 6, som er optrykt som bilag til betænkningen. At staten overfører ejerskabet i form af en aktiepost, at aktierne bytter hænder, medfører ingen indgreb i Statsanstaltens kapital. Den er hverken mindre eller større efter handelen. Det er det samme som med et stykke jord; det bliver hverken større eller mindre ved at blive solgt. Men det er jo tænkeligt, at den nye ejer er bedre til at få jorden til at folde sig ud til fordel både for de nuværende forsikringstager og for ejerne.

Ved førstebehandling af lovforslaget nævnte jeg, at det ikke var salgsprouvet

størrelse, der var det primære for Venstre. Nej, det primære er privatiseringen. I Venstre kan vi ikke se, hvilket formål staten tilgodeser ved at sælge forsikringer. Derfor går vi ind for salget, men vi vil stadig væk slå fast, at staten på skatteydernes vegne selvfølgelig skal opnå den bedst mulige markedspris for aktivet.

Venstre støtter derfor forslaget og afviser SF's og Socialdemokratiets forsøg på eventuelt gennem en langstrakt retssag at udhule tiltroen til virksomheden til skade for de nuværende forsikringstager.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Foranlediget af de spørgsmål, som såvel Socialdemokratiets som SF's ordfører stillede til de partier, der støtter dette forslag, og deriblandt altså Fremskridtspartiet, fristes jeg til at komme med et modspørgsmål: Hvad er det for en fastgroet illusion, man har i S og SF, om, at hvis bare alt fortsætter, som om intet var hændt, er verden dejlig at leve i?

Det handler om, at hvis vi ikke foretager dette, vil det være til skade for forsikringstagerne. Hvis vi bare kører videre, som om intet var hændt, i EF's indre marked, med alle de ting, der er sket i den finansielle sektor, kunne man med rette påstå, at Folketingets partier har gjort noget, der var til skade for forsikringstagerne. Her bliver der taget skridt til, at det nye, privatiserede forsikringsselskab Statsanstalten A/S får mulighed for at udvide sine områder og for at inddrage nye aktiviteter, alt sammen til gavn for forsikringstagerne. Jeg synes, det er for dårligt, at man bliver ved med at udnævne dette til det dårligste alternativ. Det er det bedste alternativ, i hvert fald hvis alternativet er, at man fortsætter, som om intet var hændt.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Alternativet er ikke at fortsætte, som om intet var hændt. Vi ville den dag i morgen være villige til at stemme for et forslag, der gør Statsanstalten til et aktieselskab. Vi så helst, at det blev således, at aktierne ejedes af en fond med samme bestyrelse som den nuværende, men vi kunne da også gå med til, at Statsanstalten blev et aktieselskab, hvor aktierne solgtes til markedskurs, men så skulle prouvet af aktiesalget